

Viure en pau la responsabilitat des de la unió amb Jesucrist

Barcelona, 8 d'octubre de 2016
Als responsables d'ACO. Josep Escós

Sovint tenim una vida dual.

Quan fem de responsables, quan estem en una associació de veïns... som una persona i quan som creients, preguem o fem una RV som una altra persona.

- Per una banda la feina de responsable
- Per altra banda la fe en Jesucrist.

Passar dels “valors” a les persones

Les escoles, les institucions encara que siguin cristianes presenten més una escala de valors que no pas la persona de Jesús com a fonament del que fem.

Entendreu el lligam si us dic que els “valors” no serveixen per la vida perquè els valors venen després i no abans. Primer són cada una de les persones.

Els valors són idees que tenen un consens (de vegades molt fort i altres vegades no tant o gens).

Posem per exemple la solidaritat. Qui és aquesta senyora? No la podem estimar ni donar-li la mà. La veiem (ens la imaginem) quan hem vist gent solidària. Gairebé tothom la reconeix i la lloa, però molts no la practiquen. Imagineu tots els partits d'extrema dreta que diuen: “Primer nosaltres” per tant no són pas solidaris amb els necessitats dels emigrants... I els de les esquerres que s'omplen la boca parlant dels pobres i fan lleis a favor d'ells però no els veus acompanyant presos, ni visitant malalts...

Quan els colombians han hagut de votar la reconciliació han oblidat tots els valors i han vetat un acord de pau. Segur que les escoles continuaran posant rètols que diuen: “solidaritat”, “reconciliació”...

Vegem aquell episodi molt conegut al començament de l'Església quan diu que *tots formaven un sol cos i no hi havia entre ells cap pobre...* (Ac 2,42-47). Un text tan bonic i encara no hi ha solidaritat fins que es van adonar que les viudes dels grecs passaven gana i no eren tingudes en compte *en el servei diari d'ajuda als pobres* (Ac 6,1). Què és el que dóna contingut a la solidaritat? La idea, tan bonica com és? No. El que dóna contingut són les persones, la descoberta de les viudes no ateses i (pels creients) la Paraula de Jesús que deia: *Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits m'ho fèieu a mi* (Mt 25,40).

Amb altres paraules els cristians no creiem en la solidaritat (que és una senyora que no podem estimar ni parlar amb ella). **Creiem en Jesús** solidari que ens empeny a ésser com ell, el mirem acostant-se als menyspreats de la seva societat. Si la fe en Jesús ens porta a descobrir els pobres... és que estem en l'òrbita cristiana.

Això que he dit de la solidaritat val per una infinitat de valors que omplen les parets de moltes escoles (religioses incloses): Amor, igualtat, compassió, llibertat... No podem dialogar amb cap d'aquests valors si no hi posem rostres de persones al darrere.

Si posem Jesucrist en primer pla a més d'aquests "valors" en trobarem uns altres que molta gent no gosa mencionar com

- El perdó incondicional
- La joia del que rectifica i torna a casa
- Estimar l'enemic (encara que sigui del PP o dels EEUU)
- Aixecar el caigut (encara que hagi estat atrapat intentant robar a casa teva, o s'hagi quedat amb la part de l'herència que no li correspon)

Si contemplem Jesús, el veiem al costat

- de les viudes menyspreades,
- dels que passen fam i set o estan despallats,
- dels presoners o malalts,
- dels forasters com la samaritana i la cananea o el centurió romà,
- dels malalts de malalties perennes (cecs, coixos, leprosos...)

I, quan repassem la nostra vida de responsables, veiem la gent del nostre equip

- Quan van atabalats per la cura dels pares (o avis) o per les difícils relacions amb els fills.
- Que tenen treballs aclaparadors o encarregats dolents.
- Que estan embolicats en altres associacions amb gent poc consistent que no assisteixen a la reunió...
- Que tenen una salut precària (ells o algun dels seus)...

I ens convertim en "altres cristians" escoltant-los i compadint-los. Per fer això hem de tenir clara la consciència que **hem estat estimats**, que el Pare del cel (el Pare que ens predica Jesús)

- *vol que tinguem vida i la tinguem abundant* (Jn 10,10)
- *vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat* (1Tm 2,3-4),

- vol que *acceptem el seu jou i ens fem deixebles seus, que Ell és benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el seu jou és suau, i la seva càrrega, lleugera.*» (Mt 11,29-30)

Temps de crisi

En temps de crisi com l'actual donem molta importància a les idees (que sovint no arriben a la persona).

Fixeu-vos en les escoles (també les cristianes) i mireu els papers que hi ha a les parets: Tot són "valors". És el temps del barroc en el que ens sobrecarreguem d'imatges mentre la gent passa gana (revolució industrial...).

- Segur que els hongaresos trobaran "valors" per justificar que no volen refugiats: Valors com la pau interior del país.
- i que els colombians mencionaran "uns altres valors" per rebutjar els acords de Pau (pot ser la justícia, el record de les víctimes...).

EL RESPONSABLE D'EQUIP

El Responsable d'equip (i no sols el consiliari) ha de cuidar que es faci bé, quan es pugui

- el JUTJAR de la RV que és on es reflexa la imatge de Crist en els fets de vida que s'han proposat en el "veure".
- I ha de cuidar també que es faci L'ESTUDI D'EVANGELI on, mirant Jesús i el seu evangeli, es reflexa la imatge de la gent que tenim al voltant.
- I ha de tenir molta pau interiors oblidant de mesurar els resultats i no forçant mai el calendari (el que no es pot fer no es pot fer).